

DRUŠTVO SLOVENSКИH VATERPOLSKIH SODNIKOV

FINA SCHOOL

Istanbul (18.02.2013 – 20.02.2013)

Obnavljanje licence za Finine sodnike se je letos odvijalo v Istanbulu v Turčiji. Tokrat se je poleg treh slovenskih sodnikov na Fina school-u zbrala zelo velika skupina, preko 40 ljudi, ki je bila sestavljena s predstavniki veliko različnih držav. Prisotni so namreč bili sodniki iz: Italije, Hrvaške, Nemčije, Poljske, Madžarske, Slovaške in rahlo bolj eksotičnih držav kot so Egipt, Iran, Abu Dhabi, Združeni Arabski Emirati, Ciper, Iran in Uzbekistan. Zaradi te raznolikosti so bile mogoče nekatere teme predavanj mogoče že malo „obdelane“, ampak so nam dale lep vpogled na razlike v tolmačenju pravil med sodniki iz različnih držav, ki se pojavljajo na najvišjih tekmovanjih.

Med najpomembnejšimi točkami predavanj so bila seveda napovedane spremembe pravil, ki naj bi stopile v veljavo po letošnjem svetovnem prvenstvu v Barceloni. Pri zadnji spremembi pravil je bil cilj doseči hitrejši in za oko „prijetnejši“ vaterpolo. V njem naj bi bilo več plavanja, manj grobosti in več golov. Določene spremembe so dosegle svoj namen in je vaterpolo dejansko postal hitrejši, atraktivnejši in manj grob, a kljub temu je sodelovanje med najboljšimi trenerji in najboljšimi sodniki prineslo nove posodobitve, ki naj bi naredile vaterpolo še prijetnejši.

Predlogi za spremembo pravil:

- **Ekipi pripada en time-out na četrtno.**
  - Trenerjem se da več možnosti vodenja in taktike med odmori, kar naj bi zmanjšalo aktivno vodenje (vpietje) med samo tekmo.
- **Pressing-** je dovoljen kot taktika obrambe za spremljanje napadalca, vsak prekršek z dvema rokama (držanje, vlečenje, potapljanje) pa je izključitveni prekršek.
- **Izključitev brez žoge znotraj 5m prostora:**
  - Nadaljevanje igre bo omogočeno po znaku sodnika. Sodnik mora pokazati številko igralca, šele potem se lahko igra nadaljuje. S tem se izognemo zmedi, ki je nastala, ko je napadalec vrgel žogo na centra še preden je sodnik zaključil z izključevanjem obrambnega igralca.
- **Moštvo sestoji iz 11. igralcev in dveh vratarjev.**
  - Onemogočen bo neenak začetek tekme (ena ekipa ima enega vratarja, druga pa dva).
- **Ponovno bo vpeljano pravilo zavlačevanja:**
  - Prepogosto se je dogajalo, da je taktika igre v zadnji minuti bila držati žogo brez namena igranja. Zaključek tekme bi moral bi vrhunec, ne pa zadrževanje žoge.
- **Podaljškovi ni več, takoj se pristopi k izvajanju kazenskih strellov.**
  - Razlog predvsem želja trenerjev po enakih pogojih predvsem na turnirskih sistemih.
- **Protinapad:**
  - Vsi prekrški obrambnih igralcev, pri prehodu v protinapad, so izključitveni prekrški. Pravilo velja v obrambni polovici napadalne ekipe, vse do začetka statične igre. Zaščitni se skuša čim hitrejši prehod napadalne ekipe v napad.

- **Razlaga gibanja obrambnega igralca po prekršku:**
  - Po storjenem prekršku, se mora obrambni igralec umakniti za 1m in tako dovoliti izvajanje prostega meta.
- **Pasivna dva metra:**
  - Pasivnih dveh metrov ne bo več. Vsakršen vstop napadalca v dva metra brez žoge, je navaden prekršek.

Vsi predlogi se bodo pred uveljavitvijo testirali. Dejansko ni kakšnih velikih sprememb, bolj gre za zaščito aktivne igre, protinapadov in zmanjšanje držanja, grobosti, kot so zahtevali trenerji.

DA NE BO NESPORAZUMOV, TO SO URADNI PREDLOGI ZA DOPOLNITEV FINA PRAVIL, O KATERIH SE BO GLASovalo NA SVETOVNEM PRV. V BARCELONI V MESECU JULIJU 2013.

Vodilo, ki je pripeljalo do teh predlogov je hitrejši, inteligentnejši in manj grob vaterpolo. Premalo je bilo namreč proti napadov, golov iz igre.. Omogočiti moramo več gibanja in v vsakem pogledu zaščititi napad ter vlogo vsakega posameznega igralca v vodi.

Med pogovorom o spremembah so bile tudi omenjene novosti v navodilih za sojenje, ki pravijo, da naj bi bil vsak navaden prekršek storjen pri prehodu iz napada v obrambo (do postavitve novega napada) izključitveni prekršek. To naj bi zaščitilo in dvignilo število proti napadov.

Po vpeljanem pravilu o strelu izven 5 metrov je bilo doseženo večje število direktnih strel na gol, ki pa so iz druge strani pripeljale do težav glede same izvedbe strela. Prepogosto je bilo namreč oviranje napadalca s strani obrambnega igralca z namenom preprečiti zadetek in obratno, da bi bil položaj za strel čim ugodnejši. Da bi bila ta situacija lažja za „obravnavo“ bo predlagana jasna definicija, da se, da mora obrambni igralec odmakniti 1m od napadalca po storjenem prekršku.

Poudarjeno je bilo, da sta sodnika par, soodločata in odgovarjata za svoje odločitve. Sodnika pomagata razvijati igro v skladu s pravili in duhom igre, nikakor pa nista voditelja igre, le to morajo biti igralci.

Vprašanja sodnikov in razlaga:

Navaden prekršek in prekršek v napadu ne moreta biti enaka. Prekršek v napadu MORA biti očiten in viden. Prekršek v napadu se dosodi, ko vpliva na potek igre. Ni potrebno soditi vse kar vidimo, pomembno je soditi prekrške, ki vplivajo na potek igre. Napačno je tudi mišljenje, da na poziciji centra ni navadnega prekrška. Navaden prekršek se lahko dosodi, ko zaradi prekrška igralec izgubi žogo, je pa potrebna previdnost, da s tem ne uničimo prednosti, ki jo sicer dopuščamo centru.

Še vedno je vse preveč simuliranja. Največkrat igralci uporabljajo simulacijo, da bi od sodnika iztržili prekršek ali prednost v svojo korist. **SIMULACIJA JE PREKRŠEK IN SE KAZNUJE Z ZAMENJAVO POSESTI ŽOGE IN RUMENIM KARTONOM.**

Signalizacija in žvižg MORATA biti jasna in nedvomljiva. Glasovna komunikacija med sodnikom in igralci mora biti minimalna in sodnikovo obnašanje ne sme biti nikoli dvomljivo (v nobenem primeru ne sme s svojim obnašanjem povzročiti dvom o svoji nepristranskosti).

Med sojenjem ne smemo razmišljati o posledicah naših odločitev, saj se takrat najbolj odločimo. Sodniku naj bi bilo najbolj v pomoč to, da vidi vse kar se v vodi dogaja, saj se lahko le tako pravilno odloči kaj vpliva na igro in kaj v določenem trenutku ni pomembno.

ANDREJ LAGINJA
BORIS MARGETA